

T?kés László csillaga

2023 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A szabadság harcosa az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordul igazáért küzdve

A román politikai elit Erdély megszállása óta ellenséges entitásként kezeli az ?shonos magyar közösséget, s ennek megfelel?en igen széles eszköztárat bevetve törekszik annak felszámolására. Ennek fontos részét képezi a

szellemi, ideológiai és pszichológiai hadviselés.

Ezt célozta a botbüntetés bevezetése az els? világháború idején, a Maniu-gárdák garázdálkodása, a marosvásárhelyi pogrom, s a jogalkalmazó szervek diszkriminatív bevetése, lásd például az oroszhegyi, zetelaki és kézdivásárhelyi rend?rlincselések ügyében zajlott koncepciós pereket, vagy azt a szikár tényt, hogy a marosvásárhelyi pogrom után nem a konfliktus kirobbantóit, hanem a védekez? magyarokat és cigányokat ítélték el Cseresznyés Páltól Puczi Béláig.

Ennek a hadviselésnek része az is, hogy a médiapropaganda és oktatáspolitika egyaránt arra van idomítva, hogy a magyar teljesítményt elrejtse, eltagadja, félremagyarázza, vagy ha az a román uralom alatt álló területen született személyhez köt?dik, akkor az illet?t románnak állítsa be, legyen szó K?rösi Csoma Sándorról vagy napjaink sikeres sportolóiról.

El lehet képzelni, hogy mekkora problémát jelentett a rendszerváltás h?se, T?kés László ebben a kontextusban a román tudatformálóknak.
Hiába született Kolozsváron, románnak beállítani a komolyanvétel igényével nem lehetett, így nem maradt más számukra, mint a megvásárlás vagy a programszer? hiteltelenítés, különös tekintettel arra, hogy Temesvár h?se aktív tényez? maradt a közéletben, nem vonult vissza az egyházi sáncok mögé, s?t belföldi és nemzetközi tekintélyét arra használta, hogy a sanyarú valóságot hirdesse az erdélyi magyarság sorsával kapcsolatban, beleértve az olyan kényelmetlen igazságok kend?zetlen kimondását, mint az, hogy finom eszközökkel folytatott etnikai tisztogatás zajlik Erdélyben.

Mindezek mellett még programot is hirdetett, több mint harminc éve ? tartja magasba az erdélyi autonómiatörekvések zászlaját, 2003-ig az RMDSZ tiszteletbeli elnökeként, 2003 óta az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) vezet?jeként.

T?kés László megvásárlására esélye sem volt a bukaresti hatalomnak, amit alighanem idejében felmértek az illetékesek. De a hiteltelenítés sem ment könnyen és hatékonyan, mivel az id?közben püspöki tisztséget elnyer? szabadságharcos lényegében támadhatatlan volt. Pénzügyi botrányokba nem keveredett, politikailag mindig ugyanazt képviselte, nem lehetett szélkakasnak beállítani, s nemhogy széls?séges nem volt soha, de még radikális sem. A nemzeti konzervativizmus eszmei alapján állt mindig, ha a magyar eszmetörténetben keressük értékrendi el?képét, akkor írásainak, beszédeinek, politikai állásfoglalásainak szellemisége Bethlen István nemzeti elkötelezettség? szabadelv? konzervativizmusát idézi.

Mit lehetett hát tenni?

Minél inkább lebecsülni történelmi szerepét, bemocskolni a szekusváddal, és minden alap nélkül megkísérelni a széls?ségesnek való beállítását. Utóbbi aránylag sikeres volt, legalábbis a románság nagy részének vonatkozásában, ami mögött az húzódik, hogy miként a magukat liberálisnak mondók számára mindenki fasiszta, aki valamir?l merészel mást gondolni, mint ?k, úgy a románok számára is széls?séges minden magyar, aki nem hódol be, aki büszke önazonosságára, amit meg kíván ?rizni, aki az önrendelkezés elve mentén magyar nemzeti önkormányzatot szeretne teremteni Erdélyben. Az sem zavarja ?ket ebben, hogy Gyulafehérváron 1918. december elsején ?k ígérték azt meg minden erdélyi társnemzet számára, ami miatt széls?ségesnek bélyegezték T?kés Lászlót és autonomista követ?it.

A teljességgel abszurd szekusrágalmat id?közben a magyarokkal és T?kés Lászlóval szembeni pozitív elfogultsággal aligha vádolható román átvilágító bizottság is cáfolta, de ett?l még bevetették ezt az aljas eszközt is, aminek forgalmazására megnyertek 1994–95 fordulóján RMDSZ-es er?ket, lásd Nagy Benedek nemtelen támadását saját szervezetének akkori tiszteletbeli elnöke ellen, mely akciót az RMDSZ akkori vezetése a háttérb?l támogatta.
Mindezek után meglep? volt, hogy Traian Basescu államelnökségének idején az erdélyi magyar autonomista tábor els? számú exponense megkapta a rendszerváltás huszadik évfordulója alkalmából a „Románia csillaga” érdemrendet.

Basescu jellegzetes balkáni politikus, akir?l már a kilencvenes években kiderült, hogy cseppet sem kedveli a magyarokat, de több taktikai engedményt is tett irányukban, lásd tusványosi fellépését, vagy azt, hogy az ? elnökségének idején jegyezték be a Magyar Polgári Pártot. A kitüntetett részér?l gesztus volt az érdemrend

elfogadása. Mutatkozott akkoriban némi remény arra, hogy Traian Basescuval a kölcsönös el?nyök mentén megegyezésre lehet jutni fontos nemzetstratégiai kérdésekben.

Négy évvel kés?bb, tusványosi el?adását követ?en kérdésre válaszolva vetette fel T?kés László azt a gondolatot, hogy osztrák–olasz mintára Magyarország vállaljon véd?hatalmi státust az erdélyi magyarság felett.

E követelés egyébként már csaknem két évtizede forgalomban volt a nemzeti autonomista er?k körében, els?ként az Erdélyi Magyar Kezdeményezés nev? keresztény-konzervatív platform fogalmazta meg a kilencvenes évek közepén. A román sajtó botrányt kavart az esetb?l, aminek eredményeként az illetékes fórum javasolta T?kés László megfosztását a szóban forgó érdemrendt?l. Erre Traian Basescu nem volt hajlandó, végül Klaus Johannishoz köt?dik a szégyenletes gesztus.

Az EMNT elnöke nem hagyta annyiban az ügyet, pert indított, ami a minap zárult le.

A Legfels?bb Semmít?- és Ítél?szék elutasította a keresetet.

T?kés László sajtóirodája az ügyben kiadott közleményben a jogállam megcsúfolásának nevezi a döntést, s rámutat arra, hogy micsoda abszurdum, hogy Ecaterina Andronescu és Gabriela Firea volt szociáldemokrata miniszterek saját panaszuk elbírálásában vehettek részt az etikai testületben, s arra is, hogy a kifogásolt kijelentések b?ven belefférnek a politikai véleménynyilvánítás körébe, és nem számítanak „méltatlan cselekedetnek”, ami miatt a kitüntetést?l meg lehet valakit fosztani.

S ahogy az anyaországi politikai életben is akadnak, akik az ország ellen szurkolnak és tesznek, legyen szó brüsszeli pénzekr?l, migrációról vagy népszaporulatról, Erdélyben is akadt olyan tollforgató, név szerint Székely Ervin, aki arcátlanul gúnyolódott T?kés László kudarcán, illetve az igazság és igazságosság megcsúfolásán.

Az egykori parlamenti képvisel? azok közé tartozott, aki h? katonája volt mindig a neptunista szárnynak, 1995-ben nem volt hajlandó elhatárolódni T?kés Lászlót az ördög szolgájának, besúgónak és h?tlen kezel?nek nevez?, Nagy Benedek jegyezte szennyirattól, 2004-ben pedig azt találta mondani, hogy talán maga Hitler sem mert volna el?állni egy olyan tervezettel, mint amit az RMDSZ-en belüli Polgári Szárny képvisel?i nyújtottak be a parlamentben. A szóban forgó, messzemen?en eurokonform autonómiastatútumot m?köd? modellek mentén fogalmazták meg, Székely Ervinnek jogászként és RMDSZ-es parlamenti képvisel?ként a tervezet megvédése lett volna a kötelessége s nem annak diszkreditálási kísérlete.
De visszamehetünk még messzebbre az id?ben.

Harmincöt évvel ezel?tt, 1988. szeptember 6-án, az – akkori nevén – Nagyváradi Református Egyházkerület temesvári egyházmegyéjének aradi közigazgatási értekezletén Molnár János és T?kés László kezdeményezésére a lelkészi kar felhívásban tiltakozott a falurombolás ellen. E memorandum volt az egyetlen helyi, szervezett, nyilvános és testületi fellépés a román hatalom „területrendezési tervnek” eufemizált kultúrgenocídium-projektjével szemben. Akik ezt megszavazták, számíthattak a hatalom retorziójára.

Székely Ervin ebben az id?ben csahos pártpropagandistaként vonalas cikkek tucatjait írta az Ifjúmunkás nev? lapba. Az ? optikájában, hogy csak egyet idézzünk könnyen visszakereshet? gyomorforgató szövegei közül, Nicolae Ceausescu elvtárs „az új agrárforradalom h?se” volt, „aki tudományos hozzáértéssel jelölte ki szocialista mez?gazdaságunk fejl?désének útját”.

Hát így állunk. A szabadságharcos az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordul igazáért küzdve, a pártállam tollnoka pedig ismét a román államhatalom oldalán támadja ?t.

Mindenki azt adja, ami a lényege.

Borítókép: T?kés László (Fotó: Kiss Gábor)

Borbély Zsolt Attila

www.magyarnemzet.hu

Ajánló